

РЕШЕНИЕ

№ 31910

гр. София, 12.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 15.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3044** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 26, ал. 12 от Закона за чужденците в Република България, във връзка чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Делото е образувано по жалба на „БОЖАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] и по жалба на И. А./ I. А., с паспорт № U37803760, издаден на 07.07.2025г. от Република Т., гражданин на Република Т., [дата на раждане] , срещу отказ рег. № 5364р-116/05.01.2026г. на заместник-директора на дирекция „Миграция“ МВР, с който е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ по чл. 24и от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) на И. А./ I. А..

Жалбоподателят „Божан“ ЕООД твърди, че оспореният отказ е, незаконосъобразен. Постановен е при съществени процесуални нарушения доколкото ако са били констатирани и допълнителни непълноти в ангажираните към заявлението документи е следвало да се дадат нови указания за поправянето им. Дружеството твърди, че е имало нужда от общ работник, в съответствие с осъществяваната дейност на дружеството – дейност по изземване на наносни отложения в съответствие с издадено разрешително № РВО-60/2.1.2025 г. за ползване на повърхностен воден обект – р. Д. за добив на наносни отложения. Работодателят изтъква, че във връзка с даваните от Агенцията по заетостта (АЗ) указания е правил многобройни опити да осъществи връзка със съответните длъжностни лица за уточняване на несъответствията, които са останали без резултат. Поради това е предприело самостоятелни действия за коригирането на трудовите договори и е съставило такива на 24.10.2025г., като в тях е посочен нов, коректен НКПД 96220001 - „общ работник“. Подчертава, че първоначалната неточност относно длъжността на работника е била

поправена добросъвестно, вкл. и са изготвени нови трудови договори с посочване на мястото на работа, което не е съобразено от АЗ. От жалбоподателя е изложен и подробен анализ, базиран на общодостъпни източници на информация, касаещ огромния дефицит на работници в България, особено за нискоквалифицирани длъжности, което се явява пречка за икономическото развитие на страната и за нови инвестиции. Според дружеството, мотивите за липса на данни за това, че наетите чуждестранни работници ще бъде осигурена квартира, медицинско обслужване, застраховки, транспорт и т.н. са необосновани. Отделно от това сочи, че представеният нов трудов договор изцяло отговаря на изискванията на Правилника за прилагане на закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. В него е посочено, че същият влиза в сила след издаване на документ за пребиваване на работника – гражданин на трета държава. Подчертава, че незабавно след полученото уведомление от АЗ е предприело необходимите действия, с които е отстранило констатираните нередовности, но въпреки това АЗ е „открила” допълнителни такива, послужили за постановяване и на оспорения отказ. Заместник-директорът на дирекция „Миграция” – МВР е приел отрицателното становище на Агенцията по заетостта, без да провери неговата законосъобразност. Нарушени са принципите за служебното начало, бързина и ефективност, достъпност и прозрачност (чл. 9, чл. 11, чл. 12, чл. 13), като в нарушение на чл. 30 АПК не е бил уведомен за констатираните недостатъци в заявлението. От процесуалния представител на жалбоподателя е представено писмено становище по хода на делото.

Жалбоподателят И. А. (И. А.) оспорва отказ № 5364р-116/05.01.2026 г., по същите съображения. Ангажира писмено становище по хода на делото.

Ответникът, заместник-директорът на дирекция „Миграция“, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 65-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

„Божан“ ЕООД е подало от името на И. А./ И. А. до дирекция „Миграция” – МВР заявление УРИ 537300-2570/09.09.2025г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България, на основание чл. 24и от ЗЧРБ, в което е посочено, че чужденецът ще бъде назначен на длъжност „общ работник в строителството, код 93130001” (л. 66 и сл. от делото).

Към заявлението е приложен превод на справка от 04.08.2025г., издадена от Главна прокуратура, К., Република Т., в която е посочено, че И. А. няма регистрация за съдимост. Представен е и договор за настаняване от 05.09.2025г., сключен между „Божан“ ЕООД (работодател) и „ИВКО КОНСУЛТ“ ЕООД (хотелиер), съгласно който последният се задължава да осигури настаняване в хостел „Р.“, [населено място], 12 работници – граждани на Република Т., наети от работодателя по трудови договори, сключени по реда на КТ и във връзка с процедура по чл. 24и от ЗЧРБ, за срок от 6 месеца, считано от датата на пристигане на работниците. Съгласно чл. 6 цената на настаняването, платима по банков път до 10-то число от работодателя, е в размер на 400 лв. на човек/месец. В приложение № 1 към договора е обективизиран списък с данните на 12-те работника – граждани на Република Т.. В позиция номер 3 фигурира жалбоподателят И. А./ И. А.. Към заявлението е представена и декларация с нотариална заверка на подписа от работодателя „Божан“ ЕООД от 09.09.2025г., че дружеството ще осигури на дванадесетте наети работници, (т.е. включително и на И. А.) жилищно настаняване в хостел „Р.“, [населено място], съгласно договора за настаняване от 05.09.2025г., сключен между „Божан“ ЕООД и „Ивко Консулт“ ЕООД.

От „БОЖАН“ ЕООД е представена и необходимата подробна обосновка на искането за наемане на работници – граждани на Република Т. по чл.24и от ЗЧРБ, заедно с декларация, че в дружеството няма наети други чуждестранни работници, за спазени условия по чл.7, а.1, т.2 от

ЗТМТМ и справка-декларация а средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение лица.

Видно от представените разпечатки на публикувани обяви за работа „Божан“ ЕООД е публикувало в интернет-сайта Zaplata.bg обяви за търсене на общи работници в строителството, със заплата до 1100 лв.

Между „Божан“ ЕООД и И. А. е сключен срочен трудов договор от 01.09.2025г. (л.84, гръб, от делото), видно от който работникът е назначен на длъжност „общ работник строителство на сгради” с шифър по НКП 93130001. Представена е и длъжностна характеристика, съответстваща на длъжност „общ работник строителство на сгради“. Видно от договора, работодателят се задължава да осигури и да заплаща на работника жилищно настаняване за целия срок на договора, да поеме транспортните разходи на работника от държавата на обичайното му пребиваване Република Т. и обратно, да осигурява здравно и социално работника за всички осигурителни рискове, съгласно КСО и ЗЗО, да осигурява и заплаща за своя сметка допълнителна медицинска застраховка за работника до включването на последния в здравно-осигурителната система на страната. Посочено е, че договорът влиза в сила след издаване на документа за Единно разрешение за пребиваване и работа на чужденеца и от деня, в който работникът реално започне работа.

На основание чл. 24и, ал. 11 от ЗЧРБ, Дирекция "Миграция" е изпратила на Агенцията по заетостта, заявлението и приложените към него документи за провеждане на съгласуване на основание чл. 15 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ) с писмо рег. № 536400-84918 от 24.09.2025г. Копие от това писмо е изпратено и на Държавна Агенция „Национална сигурност” за писмено становище по чл. 41, ал.1, т.2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност (л. 65 от делото).

С писмо от 13.10.2025г. АЗ е уведомила дирекция „Миграция” – МВР за нередовности на подаденото от „Божан“ ЕООД заявление и необходимостта заявителят „БОЖАН“ ЕООД да представи описаните в писмото документи, а именно - нова коректна обосновка, свързана и относима към длъжността „общ работник, строителство на сгради“; нови срочни трудови договори за всички чужденци, като посочи конкретен адрес на работа и коригира текста съгласно последните изменения в нормативната уредба, а именно: „влизащ в сила след получаване на документа за пребиваване и работа от дирекция „Миграция“, както и всички други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност“ (л. 61 и сл. от делото).

С писмо от УРИ 536400-94212 от 21.10.2025г. „Божан“ ЕООД, чрез адвокат Б. е уведомено, че в 7-дневен срок следва да отстрани констатираните нередовности (л. 60 от делото).

На 27.10.2025г. пълномощникът на дружеството е изпратил по електронен път в Дирекция „Миграция” – МВР (на имейл [електронна поща](#)), л. 29 и сл. от адм.д. 1068/2026г., опис АССГ) обосновка по чл. 24и от ЗЧРБ, заедно ново публикувани обяви за работа, нови срочни трудови договори за 12-те чужденци, заедно с длъжностни характеристики за заеманата длъжност „Общ работник”, с код по НКПД 96220001 и копие от разрешително № РВО-60/02.10.2025г., издадено от Изпълнителна агенция за проучване и поддържане на река Д., за ползване на повърхностен воден обект, с цел на използването – изземване на наносни отложения от коритото на р. Д. до 30 000 куб. м. годишно. В документа е посочено, че дейностите ще се извършват в участък 501,800 км до 501.100 км, остров Люляк, [община] (л. 49 от адм.д. № 1068/2026г., опис АССГ).

С писмено становище № СМ-24815/10.12.2025г. изпълнителният директор на АЗ е изразил отрицателно становище относно заемането на длъжността „общ работник строителство на сгради” в „Божан“ ЕООД от страна на И. А., гражданин на Република Т. (л. 48 от делото). В

мотивите на становището е посочено, че в подадената от работодателя обосновка са посочени редица длъжности, но не и тази, за която се иска издаването на разрешение – „общ работник строителство на сгради”. На следващо място в становището е отбелязано, че трудовият договор не отговаря на изискванията на чл. 24и, ал. 5, т. 9 от ЗЧРБ. В него не е посочен конкретният адрес - място на работата и не е отбелязано, че същият влиза след получаване на документа за пребиваване и работа от дирекция „Миграция” – МВР. В становището се сочи още, че подадените от „Божан“ ЕООД допълнителни документи не отговарят на дадените указания, както и не кореспондират с длъжността в подаденото заявление - „общ работник строителство на сгради”. Така констатираните обстоятелства са послужили на АЗ за издаване на отрицателно становище за достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа” на И. А., гражданин на Република Т., на основание чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ.

Въз основа на отрицателното становище заместник-директорът на дирекция „Миграция“ МВР е приел, че чужденецът не отговаря на условията на чл. 24и от ЗЧРБ. В оспорения отказ е посочено, че становището на АЗ е задължителен елемент от производството по издаване на разрешение за пребиваване и работа от директора на дирекция „Миграция“. Липсата на положително становище от АЗ за предоставяне на достъп до националния пазар на труда на Република България води до невъзможност за разрешаване на право на пребиваване и работа в Република България. Актът е връчен на Б.“ ЕООД, чрез адвокат Б. на 08.01.2026г.

По делото е приета постъпилата административна преписка, ведно с доказателствата към нея приобщени по адм. дело №1068/2026г. по описа на АССГ, както и представените с жалбата писмени доказателства.

Като доказателство по делото е приета Заповед № 5346з-4651/08.10.2015 г. на директора на дирекция „Миграция”, с която същият е делегирал на заместник-директора на дирекция „Миграция” – МВР правомощия по издаване или отнемане издадени разрешения за краткосрочно, дългосрочно или постоянно пребиваване на чужденци.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на Административен съд София-град прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: оспореният отказ е връчен лично на пълномощника на „Божан“ ЕООД и И. А., адвокат Б. на 08.01.2026г. И двете жалби са подадени на 21.01.2026г., т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - И. А. - адресат на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване. Със свое определение № 6609 от 16.06.2026 г. по административно дело № 5636/2026 г., ВАС, Четвърто отделение изрично е посочил, че за „Божан“ ЕООД също е налице правен интерес от оспорването на отказа за издаване на Единно разрешение за пребиваване и работа”, поради което дружеството се явява активно легитимирано да участва в настоящето производство.

Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбите са процесуално допустими и като такива следва да бъде разгледани.

Разгледани по същество, жалбите са основателни.

Оспореният отказ за издаване на Единно разрешение за пребиваване и работа” е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ. Директорът на дирекция „Миграция” – МВР със Заповед № 5346з-4651/08.10.2015г. е делегирал на заместник-директора на дирекция „Миграция” – МВР правомощия по издаване или отнемане издадени разрешения за краткосрочно, дългосрочно или постоянно пребиваване на чужденци. Предвид това, съдът намира, че към датата на издаване на процесния акт – 05.01.2026г. комисар Д. - заместник-директор на дирекция „Миграция“ - МВР е притежавала необходимата компетентност и правомощия да издаде оспорвания акт.

В случая обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма. Посочени са правните основания - чл. 24и от ЗЧРБ и са изложени подробни фактически основания.

В разглеждания казус е безспорно, че от името на И. А., гражданин на Република Т. е подадено заявление, на основание чл. 24и от ЗЧРБ. Съгласно ал. 1-3 на тази норма (в приложимата към момента на подаване на заявлението редакция), разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл.15, ал.1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Разрешението по ал. 1 се издава за срок от три години, а когато срокът на трудовия договор е по-кратък от три години, разрешението се издава за срока на продължителността на договора. Не се изисква чужденецът с разрешено право на пребиваване в страната при първоначално кандидатстване за разрешение по ал. 1 да е извън територията на Република България. Не се изисква чужденецът да е извън територията на Република България и при последващо кандидатстване за разрешение по ал. 1.

По силата на чл. 24и, ал. 4 от ЗЧРБ, заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване, като заявлението се подписва и от работодателя. Когато чужденецът има разрешение за продължително пребиваване, заявлението се подава не по-късно от два месеца преди изтичане на разрешенния срок на продължително пребиваване. При подаването на заявлението на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

В ал. 5 са изброени подробно документите, които следва да бъдат приложени към заявлението.

Според чл. 24и, ал. 11 от ЗЧРБ, дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията, по които производството не е прекратено съгласно ал. 10, заедно с приложените документи, в 14-дневен срок от подаване на заявлението, като документите по ал. 5, т.5 се изпращат и в оригинал. Когато чужденецът има разрешено продължително пребиваване на територията на Република България, към заявлението се прилага и справка за разрешеното му право на пребиваване.

Съгласно ал. 12 от същата норма, в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това.

Съгласно чл. 15, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ) достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от Изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

В разглеждания казус е безспорно, че АЗ изразила отрицателно становище за достъп да

пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ, по отношение на И. А., гражданин на Република Т., за заемане на длъжността „общ работник строителство на сгради“. В становището са изложени мотиви, описани подробно по-горе.

Становището на АЗ съставлява изискуемо съгласие, според чл. 53 от АПК, на друг орган, различен от водещия производството орган, чиито акт се оспорва. Доколкото това становище е част от производството по издаване на крайния акт, то не подлежи на самостоятелен съдебен контрол, но подлежи на проверка за законосъобразност именно в съдебното производство поради липсата на друг ред за защита (вж. решение № 3921/14.04.2025 г. по адм. д. № 1750/2025 г. на ВАС и др.).

По отношение на изложените мотиви дали на АЗ основание да изрази отрицателно становище, съдът намира следното.

Както беше отбелязано по-горе първоначално подаденото от „Божан“ ЕООД заявление за издаване на „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на И. А. е върнато на дирекция „Миграция“ – МВР за отстраняване на нередовности с писмо от 13.10.2025г. На работодателя е дадено указание да представи: 1. нова коректна обосновка, свързана и относима с длъжността „общ работник строителство на сгради“, с направен съответен анализ и аргументи за наемане на чужденци – граждани на трета държава, 2. коригирани трудови договори на чужденците, в които да се посочи конкретен (единствен) адрес на работата и да се посочи, че договорът влиза в сила след получаване на документа за пребиване и работа от дирекция „Миграция“ и 3. други документи (без да е посочено какви точно) съгласно българското законодателство, доказващи необходимостта за заемане на посочената длъжност и документи, доказващи ангажименти на дружеството по извършване на строителни дейности.

Жалбоподателят „Б.“ ЕООД е изпълнил тези указания. С писмо от 27.10.2025 г. по електронен път са били представени изисканите допълнителни документи, подробно цитирани по-горе.

Настоящият съдебен състав намира, че „Божан“ ЕООД е изпълнило точно и коректно указанията на АЗ по отстраняване на констатираните в писмо от 13.10.2025 г. нередовности.

Съгласно чл. 24и, ал. 5, т. 9 от ЗЧРБ, заедно с подаденото по чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ заявление, работодателят е необходимо да представи заверено копие на сключен срочен трудов договор за длъжност с код по Националната класификация на професиите и длъжностите, 2011 г., подписан от страните и влизащ в сила от датата на получаване на документа за пребиваване на работника – чужденец, а съгласно чл. 24и, ал. 5, т. 4 от ЗЧРБ, трябва да се представят копия от обяви в местни и национални средства за масова информация и интернет, във връзка с обосновката на искането на достъп до пазара на труда за чужденеца.

В разглеждания казус първоначално заявлението е било подадено за длъжността „общ работник строителство на сгради“ с код по НКПД 93130001. Впоследствие при изпълнението на указанията на АЗ длъжността е променена на „общ работник“ с код по НКПД 96220001. Новият трудов договор, сключен с И. А. на 24.10.2025 г. (л. 35 от адм. д. № 1068/2026, опис АССГ), новите обяви за работа, публикувани на интернет-страница за търсене на работа Zaplata.bg и обосновка са изцяло в съответствие полученото от дружеството на 02.10.2025г. разрешително № РВО-60/02.10.2025 г., издадено от Изпълнителна агенция за проучване и поддържане на река Д., за ползване на повърхностен воден обект, с цел на използването – изземване на наносни отложения от

коритото на р. Д., което е издадено след подаването на първоначалното заявление на 09.09.2025г. Очевидно е, че за „Божан“ ЕООД, след издаването на разрешителното е възникнала необходимост от назначаване на общи работници за осъществяване на бъдещата му дейност по добив на инертни материали, а не толкова от общи работници за строителство на сгради. Липсва съществена разлика между тези две длъжности. Длъжността „Общ работник“, независимо в коя сфера на икономиката се осъществява, обхваща изпълнението на разнообразни неквалифицирани дейности, които изискват предимно физически труд. За заемане на тази длъжност не се изисква никаква специална квалификация и професионален опит, а по-скоро добро физическо и здравословно състояние. В зависимост от конкретната сфера на работа, длъжността има различни кодове в НКПД. Конкретните задачи се определят в длъжностната характеристика на съответния работодател, но най-често включват товаро-разтоварна дейност, пренасяне, подреждане, товарене и разтоварване на стоки, суровини или готова продукция, почистване на работните помещения, складове, цехове, дворни площи и строителни площадки, изхвърляне на производствени и битови отпадъци на определените за това места, изпълнение на спомагателни задачи по поддръжката на сгради или съоръжения и т.н. В случая, поради новонастъпили обстоятелства – издаването на разрешително за добив на инертни материала, „Божан“ ЕООД е публикувало през месеци октомври и ноември 2025 г. обяви за работа за длъжност „обща работници в строителство и добив на инертни материали“, а не само „общ работник строителство на сгради“. Смисълът на изискването за публикуване на обява в местни и национални средства за масова информация от страна на работодателя, че търси да наеме работници на определена длъжност, е тази информация да стигне до широк кръг български и чужди граждани, живеещи в страната, които да могат да кандидатстват за тази длъжност. Целта е да се опази в максимална степен пазара на труда в България за български граждани. Едва ако няма кандидати за тази длъжност или са се явили неподходящи, работодателят може да започне процедура по наемане на чужди граждани, включително и от трети страни.

Във връзка с изложеното съдът намира, че промяната на първоначално посочената длъжност, на която е бил назначен И. А. - „общ работник строителство на сгради“, на „общ работник“ не може да бъде съществено неизпълнение на законовите изисквания от страна на „Божан“ ЕООД във връзка с подаденото заявление за издаване на „Единно разрешение за пребиваване и работа“, водещо до отрицателно становище от страна на АЗ и съответно до издаване на отказ от страна на дирекция „Миграция“ – МВР. Изпълнителният директор на АЗ не е взел предвид и не е коментирал цитираните обстоятелства. Напълно необосновано в отрицателното становище е посочено, че в трудовия договор не е посочен конкретен обект, където чужденецът ще осъществява трудовата дейност. При прегледа на договора от 24.10.2025 г. се установява ясно и точно, че мястото на работата е в участък 501,800 км до 501.100 км, на река Д., в района на остров Люляк, [община]. Няма как този участък от река Д. да има административен адрес, т.е. град, квартал, улица и т.н. В трудовия договор също ясно и точно, съгласно чл. 2, ал. 4 от ППЗТМТМ е разписано, че работодателят осигурява на работника за своя сметка, подходящо жилищно настаняване за целия срок на договора, поема транспортните разходи на работника от държавата на обичайното му пребиваване Република Т. и обратно, осигурява и заплаща за своя сметка допълнителна медицинска застраховка за работника, до включването на последния в здравно-осигурителната

система на Република България, а след издаване на Единно разрешение за пребиваване и работа, работникът се включва в здравното осигуряване по реда КСО и ЗЗО. Вписано е, че договорът влиза в сила от датата на получаване на документа за пребиваване на работника – чужденец.

Изложеното мотивира съда да приеме, че при проведеното административно производство по реда на чл. 24и от ЗЧРБ „Божан“ ЕООД е изпълнил коректно и точно всички изисквания, съдържащи се в ЗЧРБ, ЗТМТМ и ППЗТМТМ и е представил всички документи, необходими за издаването на исканото „Единно разрешение за пребиваване и работа“ за заемане на длъжността „общ работник“ на И. А., гражданин на Република Т.. В заключение, съдът обръща внимание, че в отрицателното становище на изпълнителния директор на АЗ, преповторени в отказа на заместник-директора на дирекция „Миграция“ – МВР, не са обсъдени основни факти и обстоятелства, установени безспорно в хода на административното производство, тъй като са пренебрегнати и от двата административни органа, което е в пряко противоречие с установения в чл. 7 от АПК принцип на истинност, а именно, че административните актове се основават на действителните факти от значение за случая и на преценка подлежат всички факти и доводи от значение за случая.

Отрицателното становище на АЗ, несъобразено със събраните доказателства и прието безкритично от заместник-директора на дирекция „Миграция“, противоречи и на принципа на съразмерност, установен в чл. 6 от АПК, за това, че административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Абсолютно незаконосъобразно е при наличие на всички законови предпоставки да се издаде акт, засягащ отрицателно правната сфера на неговите адресати. Действията на администрацията в случая не само, че не са насочени към улесняване на дейността на гражданите и юридическите лица, но и създават изкуствени пречки, възпрепятстващи икономическата им дейност, което е в пряко противоречие с обществения интерес. Тези действия представляват типичен пример за превратно упражняване на власт – отменително основание по чл. 146, т. 5 от АПК.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата е основателна.

Тъй като, естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, преписката следва да се изпрати на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявление рег. № 537300-2570/09.09.2025г. административният орган следва да съобрази изложените в настоящето решение мотиви като извърши отново процедурата по чл. 24и от ЗЧРБ за длъжността по заявлението и при липса на други законови пречки, да издаде искания административен акт.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на оспорващите И. А., гражданин на Република Т. и „Божан“ ЕООД се дължат сторените разноски, които са своевременно претендирани с представеният от всеки списък по чл. 80 от ГПК и съдът дължи присъждането им, в посочения размер, както следва:

В полза на И. А. разноски в общ размер на 541,40 евро, от които държавна такса в размер на 5,11 евро; адвокатско възнаграждение в размер на 511,29 евро и 25 евро разходи за превод.

В полза на „Божан“ ЕООД разноски в общ размер на 559,50 евро, от които държавна такса в размер на 25,56 евро; 511,29 евро - адвокатско възнаграждение и 12,65 евро

разходи за изпращане на книжа по делото. Останалите, описани в списъка с разноски разходи не следва да се присъждат по настоящето дело, тъй като те са за друго производство – по адм.д 5636/2026 на ВАС.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, пр. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 65-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалби на „Божан“ ЕООД и на И. А., гражданин на Република Т., отказ рег. № 5364р-116 от 05.01.2026 г. на Заместник-директора на дирекция „Миграция“ – МВР да издаде разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за работа и пребиваване“ на И. А., гражданин на Република Т..

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на заместник-директора на дирекция „Миграция“ – МВР за ново разглеждане на подаденото от „Божан“ ЕООД искане за издаване на „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на И. А., гражданин на Република Т., при съблюдаване на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Дирекция „Миграция“ - МВР за заплати на И. А., гражданин на Република Т., с дата на раждане 28.02.1977 г., разноски по делото в размер на 541,40 евро (петстотин и четиридесет и едно евро и 40 цента).

ОСЪЖДА Дирекция „Миграция“ - МВР за заплати на „Божан“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 549,50 евро (петстотин и четиридесет и девет евро и 50 цента)

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен съд на Република България.

СЪДИЯ: